ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΑΥΤΩ Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Τοῦ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου Ἱεροκήρυκος

Ἰδοὺ καὶ ἡ λαμπροτέρα τῶν Ὀρθοδόξων ἑορτή, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων, ἡ τριήμερος καὶ τρισένδοξος ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ποῖος δέν τὴν αἰσθάνεται; Ποῖος δὲν λαμπρύνεται; Ποῖος δὲν ἀγάλλεται; Ποῖος πιστὸς δὲν σκιρτᾶ ἀπὸ θείαν εὐφροσύνην; Ὁ τάφος κενός. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια πλήρη φωτός. Οἱ Ἄγγελοι ἐπὶ ποδός. Οἱ φυλάσσοντες τὸν τάφον στρατιῶται ἀνεκροί τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου». Αἱ Μυροφόροι εἰς τὸ μνῆμα. Ἡ Μαγδαληνὴ ἀναζητοῦσα τὸν νεκρόν. Οἱ Ἀπόστολοι χαίροντες. Ἡ κτίσις πᾶσα χορεύουσα. Διατί; Διότι ὁ Χριστὸς συντρίψας ἅδου πύλας τριήμερος ἀνέστη, ὡῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ ἅδης κάτω στενάζει. Οἱ δαίμονες φρίττουσι. Οἱ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἀνέστη. Ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως. Καὶ καμμία σκότους δύναμις δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὸ μέγα γεγονός. Ἰδοὺ ὁ ὑψιπέτης τῆς Θεολογίας ἀετός, ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν σήμερον, κατὰ τὴν λαμπροτέραν σύναξιν ἡμῶν, μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν ὑψίστην ἀλήθειαν καὶ μᾶς διαλαλεῖ τὴν θεότητα τοῦ Λόγου. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος». Προσέλθετε, λοιπόν, Χριστιανοί. «Προσέλθετε τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος ὡς νυμφίῳ». Προσέλθετε «ἀγαλλομένῳ ποδί». Προσέλθετε νὰ προσκυνήσωμεν τὸν ἀθάνατον Κύριόν μας.

1.—Ἀθάνατος ὁ Θεὸς Λόγος.

Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν διακήρυξιν τοῦ Θεολόγου. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί... Θεὸς ἦν ὁ Λόγος». Δηλαδή, προαιωνίως ὑπάρχων, μήτε ἀρχὴν ἔχων μήτε τέλος, πρὸ πάσης ἀρχῆς, πρὸ πάσης κτίσεως, πρὸ πάσης ἐξουσίας. Ἄναρχος. Καὶ ἀθάνατος. Αἰώνιος. Καὶ ἀτελεύτητος. Ἀΐδιος. Πάντοτε ὁ ἴδιος. Αἰωνίως ὁ αὐτός. Μήτε αὔξάνων, μήτε ἐλαττούμενος. Τέλειος, κατὰ πάντα τέλειος. Τέλειος εἰς τὴν φύσιν, τέλειος εἰς τὴν δύναμιν, τέλειος εἰς τὴν ἐξουσίαν, τέλειος εἰς τὴν σοφίαν, τὴν ἀγαθότητα, τὴν παντοκρατορίαν. Τέλειος. Ἄπειρος. Ὡς ὁ Πατήρ, οὕτω καὶ ὁ Λόγος. Ἀλλ' «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο», ὁ Θεὸς ἄνθρωπος, ὁ Ἄπειρος περιωρισμένος, ὁ Ἄναρχος ἐν χρόνῳ ἀρχὴν λαμβάνων, ὁ Ἀθάνατος ὡς θνητός, ὁ Παντοδύναμος ὡς ἀδύνατος, ὁ «ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων» μὲ μορφὴν δούλου ταπεινούμενος. Ὁ Θεὸς ἄνθρωπος! Καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀποθνήσκει ὁ ἐπουράνιος Θεός. Καὶ «ἐν μνημείῳ κατατίθεται ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος». Καὶ φαίνεται νὰ σβύνῃ τὸ φῶς. Φαίνεται νὰ νεκρωθῇ ἡ ζωή, νὰ διαλύεται ἡ χαρά. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς πάσχει ὡς ἄνθρωπος, διὰ νὰ σώσῃ ὡς φιλάνθρωπος. Δέχεται θάνατον διὰ νὰ καταργήσῃ τὸν θάνατον. Καὶ τώρα; Ἀθάνατος Ἐκεῖνος, ἀθάνατοι καὶ ἡμεῖς. «Δεῦτε, λοιπόν, πιστοί, δεῦτε προσκυνήσωμεν τὸν ἀθάνατον Κύριόν μας».

2.—Ὁ κραταιὸς Θεός.

Καὶ ποῖος ὁ κραταιὸς Θεός; Πάλιν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Καὶ ποῦ φαίνεται ἡ κραταιὰ δύναμις τοῦ Λόγου; Πρωτίστως εἰς τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργίαν τοῦ κόσμου. «Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, βροντοφωνεῖ ὁ θεολόγος Ἰωάννης, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονε». Τὰ πάντα. Τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. Ὁ οὐρανός. Καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν. Καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Ἡ οἰκουμένη. Καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι. Τί μαρτυρεῖ τοῦτο; Τί ἄλλο, παρ' ὅτι ἀπείρως κραταιὸς ἐν δυνάμει εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ κραταιοῦ τούτου κόσμου Κύριος καὶ Θεός; Ἀλλ' ἡ κραταιὰ τοῦ Κυρίου μας δύναμις φαίνεται πολλῷ μᾶλλον εἰς τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἀνάστασίν Του. Τὸν Χριστὸν τὸν ἐκτύπησεν ὁ θάνατος, τὸν ἐδέχθη ὁ ἅδης. Ἀλλ' ὁ ἅδης συναντήσας τὸν Χριστὸν κάτω ἐπικράθη. Καὶ ὅπως ἀκούομεν κάθε Πάσχα εἰς τὸν λόγον τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου, «ἐπικράνθη, διότι κατηργήθη Ἐπικράνθη, διότι διελύθη. Καὶ διατὶ κατηργήθη; Ἔβλεπε τὸν ἄνθρωπον Ἰησοῦν. Ἔβλεπε τὸν κραταιὸν καὶ ἀήττητον Θεόν, ὅπως πράγματι ἦτο ὁ Χριστός. Καὶ ἀπὸ τὴν δύναμιν Ἐκείνου ἔπεσε, μὲ τὴν ἐξουσίαν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ συνετρίβη. Ναί, ἀνίκητής, τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου ὁ Κύριος», ἔδειξε τηνικαταιὰν δύναμιν τῆς θείας του φύσεως καὶ ἐξουσίας, ἵνα παρὰ πάντων δοξάζεται ὡς Θεὸς κραταιὸς καὶνικητὴς τοῦ παντός.

3.—Καὶ ὡς Θεὸς σωτὴρ καὶ λυτρωτής.

Ναί, σωτὴρ καὶ λυτρωτής! Διότι «δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν» τὰ πάντα. Δι' ἡμᾶς ἡ σάρκωσις. Δι' ἡμᾶς καὶ ἡ ἐνανθρώπησις. Δι' ἡμᾶς ὁ Σταυρός, δι' ἡμᾶς καὶ ὁ θάνατος, δι' ἡμᾶς ἡ ἐκ νεκρῶν τριήμερος Ἀνάστασις. Διὰ τὴν ἰδικήν μας λύτρωσιν καὶ σωτηρίαν. Ἡ ἁμαρτία ἦτο ὁ φοβερὸς δυνάστης μας, ὁ θάνατος ὁ κλῆρος μας, ὁ σκοτεινὸς ἅδης τὸ κατάντημά μας. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἡ σταύρωσις καὶ ἡ ἀνάστασις Ἐκείνου. Μᾶς ἔδωκε τὴν ἄφεσιν ὁ Σταυρός, τὴν νίκην ἡ Ἀνάστασις, τὴν αἰωνίαν ζωὴν ἡ εἰς οὐρανοὺς θριαμβευτικὴ ἄνοδος τοῦ Κυρίου μας. Καὶ ἡμεῖς σήμερον «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν», τῆς βιοτῆς τῆς ἁγίας, τῆς θαυμαστῆς, τῆς βιοτῆς τῆς θείας βασιλείας. Ἔτσι ἀνεδείχθη ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιος Σωτὴρ καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν μας. Καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ αὐτὸν τώρα ἔχομεν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν μας, αὐτὸν Κύριον καὶ Θεὸν μας, τὸν ἀθάνατον Λόγον, τὸν κραταιὸν Κύριον καὶ Θεόν, τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὸν νικητὴν τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἅδου τὸν καθαιρέτην. Λοιπόν; Αὐτὸν ἂς προσκυνήσωμεν. Αὐτὸν ἂς δοξάσωμεν. Αὐτὸν ἂς λατρεύσωμεν μὲ ὅλην τὴν ἐέρμην τῆς καρδιᾶς μας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ψυχῶν μας.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Τηλέφωνον 23—45 Πάτραι

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΖΟΛΩΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

δραχ. ἢ 16% ἔναντι ἀντιστοίχων αὐξήσεων κατὰ 1.703 ἑκατ. ἢ 19% καὶ 1.190 ἑκατ. ἢ 16% ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1960 καὶ 1959.

—2. ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1961 ἀνῆλθεν εἰς 17.128 ἑκατ. δραχ. ἔναντι 15.196 ἑκατ. τοῦ 1960, ἤτοι ἐσημείωσεν αὔξησιν κατὰ 1.932 ἑκ. δρχ. ἢ 12,7%. Ἡ αὔξησις αὕτη εἶναι ὑπερδιπλασία τῆς πραγματοποιηθείσης μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1960 καὶ 1959, ἐπετεύχθη δέ ἄνευ ἐπιβολῆς νέων φόρων.

—3. ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΙΜΩΝ

Αἱ τιμαὶ διετηρήθησαν εἰς σχετικῶς ὑψηλὰ ἐπίπεδα καὶ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1961. Ἀπὸ τοῦ Μαΐου ὅμως, ἡ ἐξέλιξις τῶν τιμῶν χαρακτηρίζεται ὑπὸ πτωτικῆς τάσεως.

Βασικὸς παράγων τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους, τόσον εἰς τὴν ἀγορὰν χονδρικῆς πωλήσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν λιανικήν, ὑπῆρξεν ἡ ηὐξημένη γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ ἰδίως ἡ ἐξαιρετικῶς πλουσία ἐσοδεία ἐλαιολάδου. Ἡ συμβολὴ τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαιολάδου εἰς τὰς ὡς ἄνω μειώσεις τοῦ τιμαριθμοῦ χονδρικῆς πωλήσεως καὶ τοῦ δείκτου τιμῶν καταναλωτοῦ ἀνῆλθεν εἰς 27% καὶ 57% ἀντιστοίχως. Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὸν τιμάριθμον χονδρικῆς πωλήσεως, ἡ σημειωθεῖσα ἐντὸς τοῦ 1961 κάμψις προῆλθε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τῆς πτώσεως τῶντιμῶν τῶν ἐγχωρίων παραγομένων εἰδῶν. Σημαντικαὶ μειωτικαὶ ἐπιδράσεις προεκλήθησανέκ τῆς ὑποτιμήσεως πλὴν τοῦ ἐλαιολάδου, τῶν γεωμήλων, τῆς ὁρύζης, τῶν κτηνοτροφῶν καὶ τοῦ ζάμβακος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν δείκτην τιμῶν καταναλωτοῦ, ἡ κάμψις ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀποτέλεσμα τῆς μειώσεως τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν διατροφῆς.

—Υ. ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη χαρακτηρίζεται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐπιταχυνομένην αὔξησιν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τὴν διεύρυνσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τὸ ὁποῖον ηὐξήθη ἀπὸ 242 ἑκατ. δολλ. τὸ 1959 εἰς 288 ἑκατ. δολλ. τὸ 1960 καὶ περαιτέρω εἰς 327 ἑκατ. δολλ. τὸ 1961.

—1. ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ

Αἱ πληρωμαὶ δι' εἰσαγωγὰς ἀνῆλθον εἰς 561 ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ 1961 ἔναντι 497 ἑκατομμυρίων δολλάρια τὸ 1960 ἤτοι ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 13%. Ἡ αὔξησις ἐξεδηλώθη εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας εἰσαγομένων προϊόντων, περισσότερον ὅμως εἰς τὰ τρόφιμα τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα καταναλώσεως καὶ τὰ μηχανήματα.

2. ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ

Τὸ σύνολον τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν ἀνῆλθον εἰς 234 περίπου ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ 1961 ἔναντι 209 ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ 1960 ἤτοι ηὐξήθη κατὰ 12%. Ἡ αὔξησις ἡ πρώτη σημειουμένη ἀπὸ τοῦ 1958, ἀνεβίβασε τὰς συναλλαγματικὰς εἰσπράξεις ἐξ ἐξαγωγῶν εἰς τὸ ὑψηλότερον αὐτῶν μεταπολεμικὸν ἐπίπεδον ἐὰν δὲν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἔκτακτοι ἐξαγωγαὶ οἴνων κατὰ τὸ 1958.

—3. ΑΔΗΛΟΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ

Τὸ σύνολον τῶν ἐξ ἀδήλων πόρων εἰσπράξεων ηὐξήθη κατὰ τὸ 1961 κατὰ 46 ἑκατομμύρια δολλάρια περίπου ἢ 17% καὶ ἀνῆλθεν εἰς 320 ἑκατομμύρια δολλ. τὸ 1960. Αἱ μεγαλύτεραι αὐξήσεις ἐσημειώθησαν εἰς τὰ ἔσοδα ἐκ μεταφορῶν, κυρίως εἰς τὰ ἐμβάσματα τῶν ἐφοπλιστῶν ὡς καὶ εἰς τὸ ταξιδιωτικὸν συνάλλαγμα.

—4. ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Ἡ καθαρὰ εἰσροὴ κεφαλαίων ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1961 εἰς 72,2 ἑκατομ. δολλ. ἔναντι 52,7 ἑκατομμ. δολλ. κατὰ τὸ 1960. Ἡ αὔξησις κατανέμεται ἐξ ἴσου περίπου μεταξὺ ἰδιωτικῶν καὶ κρατικῶν κεφαλαίων. Ἡ ηὐξημένη εἰσροὴ τῶν ἰδιωτικῶν κεφαλαίων ὀφείλεται κυρίως εἰς αὔξησιν τῶν καταθέσεων δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 2687 ὡς καὶ τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἰδιωτῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἄνευ δικαιώματος ἐπανεξαγωγῆς. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν κεφαλαίων τούτων ὅμως δὲν τοποθετεῖται εἰς παραγωγικὰς δραστηριότητος ἀλλὰ στρέφεται κατὰ κύριον λόγον πρὸς ἐπενδύσεις εἰς οἰκοδομάς.

—ΥΙ. ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

1. ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Αἱ πάσης φύσεως ἰδιωτικαὶ καταθέσεις εἰς τὰς τραπέζας καὶ τοὺς λοιποὺς ὀργανισμοὺς ἀνῆλθον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1961 εἰς 19.728 ἑκατομμ. δρχ. ἤτοι ηὐξήθησαν ἐντὸς αὐτοῦ κατὰ 3.096 ἑκατομμ. δρχ. ἢ 18,6% ἔναντι ἀντιστοίχων αὐξήσεων κατὰ 3.005 ἑκατομμ. ἢ 22,1% καὶ 3.595 ἑκατομμ. ἢ 35,8% ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1960 καὶ 1959.

Αὔξησιν παρουσίασαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὅλαι γενικῶς αἱ κατηγορίαι καταθέσεων.

—2. ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

Ἡ συνολικὴ πιστοδότησις τῆς οἰκονομίας ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν εἰδικῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν ἀνήρχετο εἰς τὸ τέλος τοῦ 1961 εἰς 32.387 ἑκατομμ. δολλ. ἤτοι ἐσημείωσεν αὔξησιν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου κατὰ 3.692 ἑκατομμ. δρχ. ἢ 12,9%.

—α) ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Ἡ Τραπεζικὴ χρηματοδότησις διὰ κεφάλαια κινήσεως πρὸς τὴν μεταποίησιν, τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον (μὴ περιλαμβανομένων τῶν πιστώσεων πρὸς τὴν ΔΕΗ) ἀνῆλθεν εἰς τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1961 εἰς 20.180 ἑκατομμ. δρχ., ἤτοι ἐσημείωσεν αὔξησιν ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 1.652 ἑκατομμ. δρχ. ἢ 9%.

—β) ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Ἡ συνολικὴ μακροπρόθεσμος Τραπεζικὴ χρηματοδότησις ἀνήρχετο εἰς τὸ τέλος τοῦ 1961 εἰς 10.940 ἑκατ. δρχμ., ἤτοι ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου κατὰ 1.792 ἑκατομμ. ἢ 19,6%.

—3 ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΝ

Ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἀπὸ τῶν μέσωντοῦ 1959 ἔντονος αὐξητικὴ τάσις τῶν τιμῶν τῶν μετοχῶν συνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ δείκτης τιμῶν τῶν μὲν βιομηχανικῶν μετοχῶν ηὐξήθη κατὰ 44% τῶν δὲ μετοχῶν τῶν Τραπεζικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ 47%. Ἐξ ἄλλου καθ' ὅλον τὸ 1961 ἐκυμάνθησαν εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τοῦ ἀρτίου αἱ τιμαὶ τῶν ὁμολογιακῶν τίτλων.

—ΥΙΙ. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΙΣΤΩΤ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

—1 ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΠΙΣΤΩΤ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Αἱ κύριαι ἐπιδιώξεις τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπῆρξαν ἡ αὔξησις τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ ἡ συγκέντρωσις ἑνὸς μεγαλυτέρου τμήματος αὐτῆς εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τὴν ἀγορὰν κεφαλαίου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν καθαρῶς παραγωγικῶν δραστηριοτήτων.

Πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβάλλουν ἐπίσης τὰ προτεινόμενα κατωτέρω μέτρα διὰ τὴν δραστηριοποίησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς.

—2. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

Ἡ ἔκτασις καὶ ἡ μορφὴ τοῦ Τραπεζικοῦ δανεισμοῦ ἐνδείκνυται νὰ προσαρμόζωνται πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸ μέγεθος τῆς καταβαλλομένης παραγωγικῆς προσπαθείας ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν εἰς κεφάλαια συμμετοχὴν τῶν ἰδίων τῶν ἐπιχειρηματιῶν.

—3 ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ

Λόγῳ τῆς περιωρισμένης μέχρι τοῦδε ἀναπτύξεως τῆς κεφαλαιαγορᾶς, τῆς ἐπικρατήσεως τῆς μικρᾶς ἐπιχειρήσεως εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τῆς συγκεντρώσεως μεγάλου τμήματος τῶν ἀποταμιεύσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπέζας, εἶναι δυνατὴ καὶ ἀναγκαία ἡ ἀνάπτυξις τῆς δραστηριότητος τῶν Τραπεζῶν καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς μακροπροθέσμου χρηματοδοτήσεως.

—4. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα εἶναι ὑπερμέτρως ἐξηρτημένη ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1961 ἐκ τοῦ συνόλου τῶν Τραπέζης διὰ ποσοῦ 1827 ἑκατομμ. δρχ. ἢ τὸ 60% περίπου προήρχοντο ἐκ κεφαλαίων τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου. Διὰ προσφάτου συμφωνίας μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξησφαλίσθη ἡ κεφαλαιοδότησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ ποσοῦ 1827 ἑκατομμ. δραχ., ἀναληφθησομένου τμηματικῶς εἰς διάστημα τεσσάρων ἐτῶν ἐκ παλαιῶν εἰς δραχμὰς διαθεσίμων τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κεφαλαιοδότησις αὕτη πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς ὑγιεστέρας συνθήκας λειτουργίας. Τοῦτο προϋποθέτει πρωτίστως τὴν προσέλκυσιν εἰς εὐρείαν ἔκτασιν ἰδιωτικῶν καταθέσεων. Πρὸ τοῦτο εἶναι σκόπιμον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ καταβάλῃ ηὐξημένον ἐπιτόκιον ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὴν καταθέσεων ταμιευτηρίου.

—5. ΑΓΟΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις στροφῆς τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινοῦ πρὸς χρηματικὰς ἀξίας δικαιολογοῦν τὴν πρόβλεψιν ὅτι θὰ καταστῇ συντόμως δυνατὴ ἡ εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν κινητοποίησις ἀποταμιεύσεων μέσω τῆς κεφαλαιαγορᾶς.

Θὰ προαγάγῃ τὰς ἀπ' εὐθείας σχέσεις μεταξὺ ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἀποταμιευτικοῦ κοινοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὸ αἴσθημα εὐθύνης τῶν ἐπιχειρηματιῶν.

Εἶναι ἐπομένως πρὸ τὸ συμφέρον τῶν Τραπεζῶν νὰ συμβάλλουν, συνεργαζόμεναι μὲ τὸν ΟΧΟΑ καὶ μὲ τὸν ΟΒΑ, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς. Αἱ μικρότεραι, ἀλλὰ προοδευτικαὶ καὶ ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις, ἐνισχυόμεναι δανειακῶς ἀπὸ τὰς Τραπέζας, πρέπει βαθμιαίως νὰ προβάλλωνται εἰς τὴν κεφαλαιαγορὰν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν καθοδήγησιν τῶν Τραπεζῶν.

Εἶναι ἐπομένως πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομίαν ἡ ὀργάνωσις, ὁ ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς παραγωγῆς, πρέπει νὰ προέλθουν πρωτίστως ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἡ δραστηριοποίησις τῆς ὁποίας πρὸς τὰς ἀνωτέρω κατευθύνσεις εἶναι ἐθνικῶς ἀπαραίτητος, ἀλλὰ καὶ ἐπείγουσα διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ γενικὸς προσανατολισμός, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀνάγκη νὰ στραφοῦν αἱ προσπάθειαι, εἶναι ἡ συγκέντρωσις εἰς τὴν παραγωγὴν προϊόντων, τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ διαθέτωμεν ὑπὸ ἐπωφελεῖς ὅρους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ πρωτίστως εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐπιδιωχθοῦν εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν συνεργασίαι μετ' ἐπιχειρήσεωντοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ μεθόδων ἐργασίας καὶ αὔξησις τῆς παραγωγῆς μὲ τὸν ταχύτερον δυνατὸν ρυθμόν. Δὲν ὑπάρχει πρόβλημα ἐξευρέσεως τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων διὰ τοιούτου εἴδους σοβαρὰς πρωτοβουλίας. Ὅσοι ἐπιχειρηματίαι κινητοποιηθοῦν ἐγκαίρως πρὸς τὰς κατευθύνσεις αὐτὰς δικαιοῦνται ἰδιαιτέρας συμπαραστάσεως, διότι αἱ τοιαῦται πρωτοβουλίαι εἶναι ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος, θὰ ἐξασφαλίσουν δὲ σημαντικὰς ὠφελείας. Οὐδέποτε τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν κατηγοριῶν καὶ ὁμάδων τοῦ πληθυσμοῦ ἐπλησίασαν μεταξύ των καὶ πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κράτους τόσον, ὅσον σήμερον, ὁπότε τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπὶ μέρους προσπαθειῶν, ἐντὸς τοῦ εὐρυτάτου στίβου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Τὸ σύνολον τῶν ἐξ ἀδήλων πόρων

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ σὲ ΛΑΪΚΑ—ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ τραγούδια.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ καὶ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ σὲ ΚΑ-

ΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ, πίκ—άπ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ.

ΑΓΟΡΑΙ, ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ.

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33

ΚΑΤΩΘΙ Β' ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ 32 — 34

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν περίοδον 1961—62 ἐξήχθησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 180.000 περίπου τόννοι νωπῶν φρούτων ἀξίας 1 γύρω τῶν 180 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἔναντι 90.000 τόννων ἀξίας 10 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐξαχθέντων κατὰ τὴν περίοδον 1960—61.

Ἀναλυτικώτερον αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐξαγωγαὶ κατὰ τὰς ἀναφερομένας περιόδους ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

	1960)1	1961)62
Σταφυλαὶ τόννοι	8000	25000
Ροδάκινα »	14500	30000
Μῆλα »	3500	36300
Πορτοκάλλια »	28000	45600
Λεμόνια »	32000	35200
Λοιπὸ »	4850	6350

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ τῶν μήλων καὶ ἐσπεριδοειδῶν συνεχίζονται καὶ πέραν τῆς 20)3)62 ἡμερομηνίας εἰ